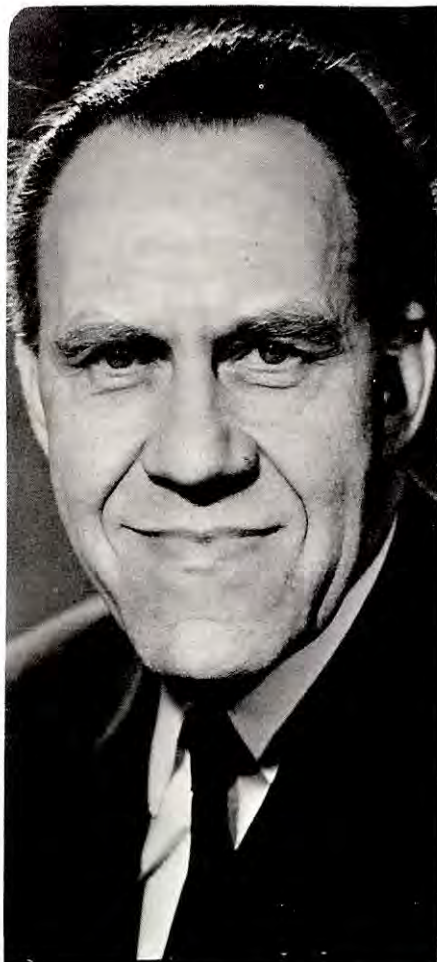

**OLAV
GJÆREVOLL**

**Miljøvern-
oppgavene
i sentrum**

9

Utgitt av
"JA til EF"
Aksjonen

Utdrag av statsråd Olav Gjærevoll's tale i Folkets Hus, Oslo, 4. mai 1972

Det er på ingen måte vanskelig å forstå at det kan være delte meninger om De europeiske fellesskap. I en verden der forandringene skjer hurtig, er det en nokså naturlig reaksjon å hevde: Vi vet hva vi har, vi vet ikke hva vi får. Det er ikke noe nytt under solen at det reageres mot nye mønstre.

I et demokrati er det tillatt å være uenig. Demokratiet er meningsbrytningenes samfunnsform. Men i det ligger også respekt og forståelse for hverandres syn. Vi må kunne debattere denne sak uten å splitte vårt folk.

Arven fra Vest-Europa

La oss derfor holde fast på noen enkle kjennsgjerninger: Fra denne del av verden har vi hentet inspirasjon til svært mye av vår politiske og kulturelle tankegang. Vi er en grein på det vesteuropeiske kulturtre. Det er fra det samme område vi har fått våre rettsidealer. Siden jeg representerer Det Norske Arbeiderparti vil jeg også gjerne understreke at det er i Vest-Europa at den demokratiske sosialisme har vokset fram. Det er når sant skal sies, ikke vi i Norge som har vært pionerene i natur- og miljøvernarbeidet. Også på dette felt har vi i høy grad vært mottakerland for tanker og idéer.

Miljøvernoppgavene

I debatten omkring EF hører man at de europeiske fellesskap representerer den hardkokte materialisme, at der vil man ha økonomisk vekst for enhver pris og at ordet miljøvern ikke er nevnt i Roma-traktaten.

Hvem var det som satte miljøvernoppgavene i sentrum på den tiden Roma-traktaten ble skrevet? De spørsmål det her gjelder, angår de mellom-europeiske industriland i større grad enn de fleste andre. Miljø- og ressursødeleggelsene har gjennom tidene vært større der enn andre steder. Spørsmålene står enda mer sentralt der enn hos oss.

Alle EF-land fører en bred miljøvernpolitikk. I Vest-Tyskland ledes miljøpolitikken av et regjeringsutvalg med forbundskansleren som formann og det er nylig vedtatt flere vidtrekkende lover.

Frankrike har sitt eget departement for natur- og miljøvern. Det samme gjelder England.

Nederland er kanskje det land som har satset aller mest på dette felt. Landet har vært meget aktivt i Europarådet og i EF. Det har vært foregangslandet med hensyn til samordnet fysisk planlegging. Det er fra Nederland de større nasjoner i betydelig grad henter idéer og mønstre. Det er et godt eksempel på at et lite land kan øve innflytelse.

EF's forpliktelse

På samme måte som miljøvernpolitikken står sentralt i alle medlemslandene, står den nå sentralt i EF-sammenheng. Kommisjonen har i et program fra februar 1971 understreket at miljøvern er en «sivilisatorisk forpliktelse».

Kommisjonen har foreslått et aksjonsprogram i 9 punkter. Jeg nevner oppbyggingen av et nett av stasjoner for å overvåke forurensning av luft, vann og jord. Fellesskapet skal gi finansiell støtte til en samordnet miljøvernforskning og til viktige enkeltaksjoner. Områder, naturressurser og miljøer skal vernes. Jeg nevner videre at man har rettet søkelyset mot selve produksjonsprosessen og produktene. Særlige aksjoner forberedes for å berge Rhinen, Middelhavet og Nordsjøen.

Fellesoppgaver

Det jeg har nevnt er forhåpentligvis nok til å slå fast at miljøvernoppgavene i høy grad er fellesskapsoppgaver. Mange av miljø-

vernoppgavene må løses på det nasjonale plan. Men vi vet at mange – og noen av de største – er klart internasjonale oppgaver. Forurensninger av Nordsjøen har ikke bare med dumping av avfall å gjøre. Ut i Nordsjøen strømmer elver og kloakker fra mange land. Luftstrømmene kjenner ingen grenser. Pålegg om endringer i produksjonsprosessene, forbud mot miljøfiendtlige stoffer, er også internasjonale oppgaver. Jeg er overbevist om at i et system der harmonisering er ett grunnprinsipp, vil mulighetene for handling være langt større enn ellers.

Mansholt's brev

I den siste tid har et brev fra Sicco Mansholt vakt stor oppsikt. EF har et kall, sier Mansholt, når det gjel-

der menneskehetens fundamentale problemer, befolkningsutviklingen, matvareproduksjonen, industrialiseringen, forurensningene, bruken av naturens ressurser slik at de kan vare for fremtidige generasjoner.

Han fremhever nødvendigheten av å legge større vekt på vekstens kvalitative sider, han går inn for et antiforurensningsproduksjonssystem med gjenvinning av avfallsstoffene, han foreslår en europeisk sentralplan for vernet av den økologiske balanse og de naturressurser som danner selve fundamentet for menneskenes tilværelse.

Det er en avansert natur- og miljøvernpolitikk Mansholt gir uttrykk for i et Europa som er opptatt av å finne løsninger på dagens fundamentale problemer.

Brevporto
80 øre

'JA til EF'-Aksjonen

**Cort Adelersgt. 16,
Oslo 2**

På landskonferansen 11. mars ble landsstyret for «Ja til EF»-aksjonen valgt. Styret fikk følgende sammensetning:

**Reidar Carlsen, formann
Ola H. Metliaas, nestformann
Olav Benum
Ove Bergvoll
Petter Jakob Bjerve
Borghild Bondevik Haga
Steinvor Ellingsen
Arne Hammer
Petter Haraldsvik
Gudmund Harlem
Gunnar Hellesen
Turid Holen**

**Tor Holtan-Hartwig
Erling Johansen
Johan Lyche
Ole Myrvoll
Finn Nilsen
K. M. Skjellerudsveen
Peder Søiland
Gunnulf Tinne
Leiv Vidvel
Grethe Værnø
Liv Østlie**

**Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adelersgt. 16, Oslo 2.
Tlf. 56 51 85 - Postboks 2599, Solli, Oslo 2.**

**Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi
et bidrag på kroner**

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk
☐ Jeg ønsker informasjonsmateriell tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., Statsautoriserte revisorer.

Si JA til EF